

[Ninn-Hansen]

direkte, at arbejdsmarkedets parter skal være enige. Det er nok at skrive, at ATPs bestyrelse skal indstille, for der er jo paritet mellem arbejdsgivere og arbejdere, og hvis ikke begge parter vil være med, kan det ikke blive til noget.

På det grundlag må jeg selvfølgelig sige, at hvis ikke vi under en forhandling kan blive enige om noget andet, så må det selvfølgelig blive stående, som det står i loven, at midlerne bliver i ATP.

Jeg vil meget gerne høre, om der fra regeringens side er nogen som helst indvending imod det referat, jeg har givet af forhandlingerne og aftalen. Jeg vil med det samme sige, at arbejdsministeren interesserer mig overhovedet ikke i den forbindelse. Arbejdsministeren interesserer mig i alle andre forbindelser. Det, jeg lægger vægt på, er selvfølgelig de personer, der var til stede, da aftalen blev truffet, og derfor må jeg bede arbejdsministeren foranledige, at statsministeren besvarer de spørgsmål, jeg her har stillet.

Jeg er overbevist om, at socialdemokratiet som altid – og jeg betragter socialdemokratiet som en god aftalepartner i dansk politik – vil holde, hvad man har lovet over for en forligspartner, vil fastholde den ordening, vi altid har haft på Christiansborg, at man aldrig klarer sig med bekvemme eller smarte løsninger, hvor man kan henvise til en eller anden udtryksform i et lovforslag eller lignende, men man holder både skrevne og uskrevne love i enhver henseende. En mundtlig aftale gælder lige så godt som en skriftlig. Det er jeg overbevist om at statsministeren vil pointere.

Jeg går også ud fra, at det var det, statsministeren mente – og det er den anden del af spørgsmålet til ham – da han i sin redegørelse den 6. november 1979, Folketingstidende 1979–80, 2. samling, sp. 13, sagde følgende:

»ATP-bestyrelsen har afgivet en enig indstilling om anvendelsen af de indefrosne dyrtidsportioner til pensionsformål, men tilbage står spørgsmålet om midlernes forvaltning. Regeringen håber, der vil kunne nås enighed om en ordening, der sikrer lønmodtagerne en afgørende indflydelse på forvaltningen af deres penge i overensstemmelse med indstillingen fra lønmodtagernes repræsentanter.«

En sådan enighed kan ikke opnås.

Vi kan ikke støtte dette lovforslag, som det foreligger, men vi er parate til ved at leve op

til en aftale, et forlig og et tilsagn fra vor side at drøfte, om det skal være på en anden måde, man skal forvalte disse midler.

Det helt afgørende er – og det er noget, der vedrører dansk politik – at vi allerede under denne debat får fastslået, at de, der sidder på disse pladser, er personer, der holder en aftale, og enhver aftale. Jeg håber aldrig, vi når dertil i dansk politik, at disse pladser, der betragtes som de fornemste pladser i denne sal og i dansk folkestyre, skal besættes af personer, der på nogen måde kan betegnes som løftebrydere.

Glensgård (FP):

Ja, så kom den, den fond, som vi alle sammen har frygtet, i hvert tilfælde alle vi, som ikke ønsker en statslig styring. Vi har fået forelagt et forslag om økonomisk demokrati, som skal til behandling efter dette lovforslag. Socialdemokratiet har delt sine tanker op i to dele, og nu vil de så bruge de indefrosne dyrtidsportioner til at danne denne centrale fond i nær tilknytning til det næste lovforslag om den socialdemokratiske ØD-idé. De vil nu bruge denne centrale fond, og det er klart, at det altid har været socialdemokraternes tanke at styre kapitalen i Danmark.

Per Hækkerup havde sin idé om et kapitalformidlingsråd. Socialdemokraterne har en idé om, at hvis blot de får fingrene i kapitalen, så skal de nok styre den derhen, hvor der er behov for det, hvor der er behov for kapital. Vi har set et hav af eksempler, som klart fortæller os, at socialdemokratiske topolitikere, fagforeningspolitikere, som er organiseret i socialdemokratiet, ikke besidder den evne at formidle kapital og anbringe kapital på en fordelagtig måde, i hvert tilfælde i økonomisk henseende.

Vi har nu fået forelagt et lovforslag om de indefrosne dyrtidsportioner gående ud på, at de skal ned og ligge i en bestemt skuffe. Hr. Aage Andersen, som betegnede sig selv som ny herinde, lægger op til, at de mennesker, der har fået indefrosset dyrtidsportioner, selv kan være med til at forvalte deres egne penge. Men det er jo i strid med sandheden, og det ved hr. Aage Andersen også godt. Hr. Aage Andersen ryster på hovedet. Jeg har nogle indefrosne dyrtidsportioner, og jeg er ikke særlig tryk ved, at hr. Aage Andersen og 14 andre socialdemokrater skal forvalte mine